

živorad dorđević

opisivati njega

VIDIM GA KAKO KORAČA

On ima oči i ruke i noć podlu na sebi;
oseća govor cveća, let ptica i zemlje glad.
Srećan što je živ razleže se kroz trave sinje,
ne pokušavajući svoju moć da upotrebi,
da ne naruši divan sklad

Što drži svet, usijanu kuglu, na dlanu vode
kojom umivamo ruke i oči i koja nas hrani,
koja nas završava i koja nas počinje,
koja nam štedro daruje slobode
i koja nas od tih sloboda brani.

Dan mu je oko, a noć uvo što sluša glasove hude.
Breg mu je čelo, a reka iskonski plač
što se proteže nad rukom svevida,
želeći da spasi svet od ruke slude
koja u neumlju poteže džinovski mač.

Koža mu je od crne smole, a kosa od žice
koja odoleva vetru i koja je ptičiji let,
koja mu sure koprene sa očiju skida
i vrelom ga zorom kvasi nemilice
dok raznežen u parku slepo proučava svet.

Ljudi zaziru od njega kao od crne gube
dok on spokojno njihovim vidokrugom hara;
ponosit i stasit dok im garavo nebo ljubi
i dok osoran i grub kao zvuk noćne trube
na njihovim damarima umoran odmara.

UZALUD SE PRITAJIO

Okružen cvećem, pticama, zverima čilim
i onim što nikad bilo nije,
proučava let ljudski i sudbinu vode imitira.
Bezočan i tup, on, noćima gnjilim,
u gromoglasne pećine se krije.

Ptice na dlan mu sleću i cveće ispod pazuha cveta,
zveri lutaju gladne i kevcu oko njega
dok drenovakom svemir po pesku citira,
znajući da ga od sunca dele tri ptičija leta,
neprohodnost trave i gorolomnost brega.

Zna nekazane tajne o životu i smrti,
o tišini između dva nedosluha i dva nevida dana,
zna sudbinu cveta narcisa i vrlo je škrt.
Govor mu ljubomorno čuvaju ogari i hrti
dok veo tajni gordo skida sa usana.

Sa lisićom u glasu šunja se od uva do uva.
Od oka do oka luta, vođen sigurnim štapom.
Pogled mu je zao i govor mu je krt,
dok šeta po nama u doba sura i gluva,
siguran kao pogled kad kruži spokojno mapom.

Sanjamo ga hladnog i krutog na odru golom,
na gostinjskom stolu s trnom u stomaku.
Veselimo se njegovoj smrti
dok on mirno spava pod prevrnutim stolom,
zadovoljan što nas je smestio u sopstvenu raku.

DEJV KANLIF (1941)

PISMO NEKOLICINI DOBRIH PESNIKA KOJE POZNAJEM

Puške su izliveno od čelika i drveta ali
tajni pokretač života je meso među vašim nogama.
Vaša sutrašnjica stopljena je sa vanjskom lepotom
jer ne poznaje druge oblike do nastajanja i
sazdanja stvari i nežnog lečenja života.
Mnogo groznih vođa, velikih armija, poklanih naroda,
mnogo patnji i svirepih smrti istorija je saznala.
Svaki se od vas mora osloboditi vođa,
pasoša, teritorija i svih brana
koje odeljuju, da bi postao novi slobodnjak
među nama; ludi zemljoljubnik nek bude uništen.
Ukažite na rak od novca i pohlepu,
na političara, radnika, pravdu, dželata i
cenzora; jeziv proročnik smrti.
Vi koji imate zagrliti čoveka i ženu
iz ljubavi, trpeljivosti i mira: tvorioci života.

TOM REJVERT (1938)

ADADO

ti si mrtva starica i mrtav muž tvoj
truo list u zinulim ustima seče tvoj jezik
kako te je samo nežno pogledao
visoki ljudi te nose idu kao konji

LI HARVUD (1939)

IZ: PEJSAŽ SA 3 OSOBE

1
Kad su tri jahača dojahala
napustila si me
nekog velikog bola pri tvom odlasku nije bilo
da budem sasvim iskren
kad si iščezla
ja uzjahah i sa ljudima krenuh

Čudno je da se sad mnogo godina kasnije
na ovom kitolovcu setim
tvoje crvenkaste haljine i udarca vrata

PIT BRAUN (1940)

NEKOLIKO

Sam umoran upola pijan nade pun
udoh u javni klozet
kod stanice Grin Park
i videh 30 zapisano na zidu

Izjurih prestrašen
u pikadili noć vetrovitu bistru neonsku
misleći sigurno,
Sigurno nas mora biti više...

DAVID KERISON (1940)

SERVIA HIL — LIDS 2

Vlažnosvetlo doba.
Milion prelomljenih stepenika i ulica.
I muzika Orneta Kolmana.
Lunokrik.
Poljubac.
Ljubav.

15 mladih britanskih pesnika